

ДѢЛО

Выходитъ въ Львѣвъ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-й год. пош. Литер. додатокъ "Библиотекѣ найзнам. повѣстей" выходитъ по 2 печат. ар. кушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца. Редакція и администрація подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт однимъ строчкою початкомъ, въ рубр. "Надбелано" по 20 кр. а. в. Рекламціи неопечатаній вѣдлий бѣт порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ Адм. администрація "Дѣла". У Вѣднѣ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Navas. Въ Россіи Редакція "Кіевской Старинны" въ Кіевѣ, почтовой уряды и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Державинская ул., д. Ралля 9.

Предплату на "Дѣла" для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на пѣвъ року . . 6 ар. на пѣвъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 ар. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. "Библиотекѣ": съ дод. "Библиотекѣ": на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на пѣвъ року . . 8 ар. на пѣвъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 ар. на четверть року . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на пѣвъ року . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . 2-50 р. Для Вѣрраччя, сербля Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на пѣвъ року . . 7-50 ар. на четверть року . . 3-75 ар. съ дод. "Библиотекѣ": на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Съ днемъ 1 (13) липня зачався III. четверть року сегорѣчного видавництва "Дѣла" и "Библиотекѣ найзнаменитшихъ повѣстей". Просимо поскорити съ присылкою залеглости и дальшю предплату, щобы въ экспедиціи не потребовала послѣдовати перерва!

Ново приступающій Вп. предплатники "Библиотекѣ найзнам. повѣстей" одстануть даромъ початокъ зачатой повѣсти П. Тургенева "Батьки и сыны".

Пересѣдованье Русинѣвъ на Буковинѣ.

Доля нашихъ братѣвъ на Буковинѣ стає що-разъ сумнѣвнѣшою. Въ ерѣ министерства помирена народностей на основѣ рѣвноправности, Румуны приходить до що-разъ большыхъ правъ, коштомъ переважающаго числомъ на Буковинѣ руского элемента. Румуны розухвалюются съ кождымъ днемъ бѣльше, въ найнезаконнѣйшій спосѣбъ знуцаются надъ Русинами, и все то имъ уходитъ бѣвъ докору и бѣвъ стриму. Среди руского населенія Буковины, вѣсѣмъ природно, востає въ тои причинѣ что-разъ бѣльше невдоволенье, котре, на жалъ, не може бути выявлено представителями буковинско-руского народа де-небудъ и въ-небудъ прилюдно, бо буковинско-рускій народъ, найчисленнѣйшій на Буковинѣ, нынѣ — мовъ на глумъ програмѣ теперѣшного правательства, — не має анѣ въ краевѣмъ Соймѣ, анѣ въ Радѣ державы хочъ-бы одного своего заступника! Такъ востає то невдоволенье може выявлятися либа въ часописяхъ та на зборахъ товарискихъ.

Въ 13 ч. "Буковины" знаходимо статью п. заг. "Духовна семинарія въ Чернівцяхъ". Довѣдуемся въ неи про неимовѣрне пересѣдованье тыхъ богословѣвъ, що то привнаются до Русинѣвъ и почувають себе Русинами, дакувати впливови тыхъ старшихъ рускихъ патриѣтѣвъ, котрѣ вывели працю для буковинско-руского народу на чисте, ясне поле.

Цѣлюю основана православной митрополіи на Буковинѣ, котрой 100-лѣтній юбилей святковано якъ-разъ сего року, було бѣвъ сумнѣву поднесенье просвѣты и моральности въ

народѣ для добра краю, — якъ то и высказавъ передъ цѣсаремъ проводникъ депутаціи митр. Сильвестеръ Андриевичъ. Тѣлькожь той власне митрополитъ, — якъ стверджує "Буковина", — має на дѣлѣ иншу цѣль на оцѣ.

"Румунизація краю нашего, — пише тая часопись, — єсть головною идеею вѣсхъ дѣйствій митрополита; въ нихъ можна заключати, що бѣтъ для румунизаціи готовъ посвятити високу цѣль основана митрополіи. То показуєся вже въ самѣмъ росадику духовности, с. в. въ черновецкѣй семинаріи духовной, котра стараеться выховувати такихъ священникѣвъ, що мали-бы дѣлати по мысли митрополита. На 50 питомцѣвъ тои семинаріи єсть лише четверта часть питомцѣвъ руского народности, мимо того, що бѣольшу половину православныхъ Буковины творять Русины. Таке мале число рускихъ питомцѣвъ осигнула румунизація, уживаючи всякихъ средствъ и придавлиючи всякій проявъ рускости, а тымъ самымъ давлючи охоту до дѣлана въ користь духового ровнѣтя руского народу, котрому питомецъ семинаріи колісь має бути душпастиремъ.

Ректоромъ семинаріи митрополитъ поставивъ д-ра Бронима Топалу, котрый, — хочъ походить въ руского роду, — єсть услужнымъ средствомъ митрополита и его румунизаторскихъ намѣрѣвъ и тымъ покрыває свою повну невѣдѣбность на то трудне становище. Питомцѣвъ сѣтъ жертвами его постраху и самоволѣ. Нѣякі жалобы питомцѣвъ на него не помагаютъ. Коли разъ питомцѣвъ були подали на него жалобу до митрополита, то той не допустивъ ихъ до св. причастія, доки не отобрала свои жалобы. А ректоръ поступає собѣ деспотично, подпірає ватату крайню румунську партію питомцѣвъ и разомъ съ нею не щадить нападовъ на рускихъ и немногахъ умѣренныхъ румунскихъ питомцѣвъ. Шиканы, высмѣванія, клеветы и киданье подовѣрѣнія, а наконецъ вже и чинна зневага не перобирають въ средствахъ.

Одного питомца-Русина румунскій товаришѣвъ побилы и выгналы въ семинарскогo помешканя и такъ его пересѣдували, що бѣтъ два днѣ и двѣ ночи не смѣвъ вернути до института. Другого питомца-Русина среди вымной ночи выкинули Румуны разомъ съ лѣж-

комъ и вѣсми его рѣчами на коридорѣ института, де муєвъ спати, а на другій день ажъ тогда его навадъ пустили до хаты, коли прирѣкъ имъ, що у вѣсми буде повинуватися воли партіи румунской. Сталося то въ червни 1885 р., коли ходило Румунамъ о то, щобы принудити рускихъ теологѣвъ выступити въ академичного комитета, що завваєся бувъ правувати 10-лѣтній юбилей основана черновецкого всеучилища. Бо тогда одѣсенькѣй румунскій академики не приступили до комитета, побачивши, що не удасться тои юбилей обходити лишь подѣ румунскою фирмою, и всеучилищу черновецкому надати знамя румунске. Рускѣ питомцѣвъ муєвъ выступити въ юбилейного комитета, щобы не наражати своего здоровья и житя, дѣзнавши вже знуцаня ѣтъ Румунѣвъ, противъ котрыхъ не мають анѣ обороны, анѣ права у своей духовной власти. Бо на жалобы питомцѣвъ ректоръ выкручувавъ вымовками: "Я не могу въ тѣ справы вдаватися", або: "питомцѣвъ повиннѣ такѣ справы самѣ межѣ собою залагодити", або: "треба заждати, а умы успокоятся". Не досытъ того, ректоръ постараеться ще о то, щобы рускѣ питомцѣвъ не подали жалобы до консистора або до митрополита.

Ректору Топалѣ, здаєся, справляють пріятнѣсть такѣ скандаличнѣ поступки румунскихъ питомцѣвъ, коли вже и въ домѣ Божѣмъ, въ св. катедральной церкви вѣльно румунскимъ питомцямъ выправити скандалъ. Було то одной недѣлѣ, коли правилася св. литургия, а свѣвомъ хоральнымъ управлявъ питомецъ-Русинѣвъ. Понеже половину хору и найлѣпшу силу свѣвацку творять Русины, а бѣольша часть вѣрныхъ єсть такожъ руска, про то управитель хору обявивъ скромне желанье, щобы хоръ не лишь все по румунски, але такожъ дещо свѣвавъ по руску. То скромне желанье такъ обурило товаришѣвъ Румунѣвъ, що управителя хору аганьбили и выкинули въ хору. И за то оскорбленье и знуцанье, котрого на улицѣ не стерпѣла-бы полціи, Русины не нашли права у своего ректора.

Ректоръ приневолює рускихъ питомцѣвъ, щобы приступали до теологичного товариства "Academia orthodoxa", де однакъ Русинамъ не

вѣльно анѣ заговорити по руски анѣ рускою газетѣ читати, хотий-бы лише теологичной або церковной, бо за то фанатичнѣй Румуны подѣ покровомъ своего протектора не щадять найгрубшихъ поруганъ, напастей, клевету соціализмомъ и нигилизмомъ и всякимъ спосѣбомъ надъ рускими питомцами знуцаются, не зважаючи на то, що статутъ заповняє рѣвноправность обѣмъ языкамъ, рускому и румунскому. Руску газету сейчасъ ницать Румуны, скоро тамъ появится, а коли Русинѣвъ має свою власну газету, то ему конфискують подѣ рѣвными выдуманными поворами. За то множество политичныхъ румунскихъ газетъ навѣтъ такихъ, що подѣ всякими назвами впроваджують сюда въ Румунію, читаются подѣ окомъ ректора Топалы, а хто-жь то знає, чи такѣ газеты вѣльно читати въ Австріи и чи не мають они такихъ тенденцій дако-румунскихъ, за котрѣ розвазано б. товариство "Arbogora".

Ректоръ Топала своимъ примѣромъ додає питомцямъ смѣлости до напасти на Русинѣвъ, котрыхъ самѣ передъ питомцами зневажає, называючи ихъ соціалистами и нигилистами, а не маючи до того нѣякого доказу и нѣякой подставы. Подѣ новоромъ соціализму перешукує рѣчи питомцѣвъ рускихъ, конфискує рускѣ книжки, называючи ихъ нигилистичными, хочъ ихъ читати не умѣе. Словомъ, поступає съ сими питомцами деспотично, обеславляє ихъ яко людей небезпечныхъ для державы.

Чи питомцѣвъ рускѣ найдутъ коли права у своихъ властей, сумнѣваемося. За то публичность осудити єй выпадки справедливо!

Анкета для реформы семинарій учительскихъ.

Склинана мннотеротомъ просвѣты анкета для реформы семинарій учительскихъ и приписѣвъ испытовыхъ для учителейъ школъ народныхъ якъ такожъ и для заведенія курѣвъ для учителейъ школъ выдѣловыхъ, окличила ще 14 о. м. свои наряды, а новѣ розпорядженя мннотеротва просвѣты въ ѣбѣ справѣ будутъ вже незадолго оголошенѣ и вѣйдутъ въ житье варазъ съ початкомъ нового року школьного. "Сzas" доно-

ЩИРЕ СЕРЦЕ.

Зъ оповѣданъ Салтыкова-Щедрина. (Конецъ.)

И ось разъ якось якъ я вертаюся, настроивши за ранокъ чимало войкою пакости, зъ губернского правления до дому, и оставши коло крамарицѣвъ съ оступавшою мене дѣтворюю, зъ дверецъ выйшла сама Ганна Марковна.

— Та вы бы, добродѣю, хочъ чайку поняти зайшли, — сказала она до мене, — а то менѣ старѣй якось єсть соромно. Все то вы єю вольничю мою ласкаете та даруете, а менѣ вастъ и ѣтъ благодарити не довелось. Зайдѣтъ добродѣю, познакомимося!

Я пѣшовъ за нею и зъ того часу, якъ переступивъ черезъ порѣгъ тои хатки, на души у мене якось повесѣлѣвало. Неначе хтось зъ далека усмѣхнувся менѣ и приголубивъ мене; неначе давно згубленнѣй и зновъ знайдений товаришъ або побратимъ дуже и щиро притиснувъ мене до груди своихъ.

Часто, мало не що дня я балакавъ съ нею, и все, що я вже знавъ, що вычитавъ въ книжкахъ, все се, кажу, неначе зрозумѣвъ я другій разъ, зрозумѣвъ и сердцемъ, и думкою, и воєю моею душею. Людяне житье розкрылось передо мною зъ войми своими болячками, зъ войми бажаннями щастя, котре, якъ маря, манить и тревожить далеко десь передъ очима, дурницею заставаючи винути и смѣхатися груди бѣдолозного бурала.

Ся проста, але дуже-дуже добра и щара жѣнка богато бѣдувала на своей вѣку и богато

думала и додумалась тѣлько до того, що треба — любити и процати. Она була жѣнка зовѣмъ не вчена и длатого розгадати и выявити собѣ, черезъ що и якъ зробилася яка небудъ причина, она не могла. Въ єи лѣта годѣ було се ѣ нагнати, але жъ у неѣ было горяче и щире сердце, котрымъ Господь надѣливъ самого найпослѣднѣйшого чолвѣка и котре разомъ помагає поповнѣти всесвѣтну окарбѣвницю щастя и добра.

Наймилѣйшій ѣи були дѣти, потѣмъ простѣй люде, а потѣмъ злодѣйѣ або, якъ она разъ-у-разъ казала, "узника". — "Не знаю, якъ ты, мой голубе, — говорила менѣ (она батче, дуже скоро подружилася со мною и почала говорити менѣ "ты"), — а я страхъ якъ люблю отою дѣтворю! Перше, они розумнѣй и цѣваивъ дуже, по друге у нихъ лнхого анѣ на дрѣбку. И ты не думай, мой голубе, щобы отакѣй бубель чого-небудъ не поинявъ. Нѣ, бѣтъ ще ѣ ѣтъ землѣ его не видно, а вже все знає. Онъ отте-жъ самѣ, що и великѣй чолвѣкѣ, тѣлько по маленькѣй жѣрцѣ выкроеннѣй; якъ у калли воды все сонце свѣтиться, такъ и зъ неѣго вже цѣлый чолвѣкѣ вызрає!" — Розказуючи се, она глядила по головцѣ своего маленького внука, котрый тѣлько усмѣхался, слушаючи бабуонной речи, и тымъ показувавъ, що она говорить правду.

— А розкажѣтъ менѣ, будь ласка, що-небудъ про мужичку нужду, — пытавъ я було єи деколя, знаючи, що се для неѣ, наче хто по души медомъ помазавъ.

— Охъ, яка се нужда, мой голубе, яка велика нужда! Кажеться, що ѣ сердце муєило-бъ згорѣти все до тла, якъ-бы гараздъ помѣркувати

обѣ ѣбѣ нуждѣ!

— Иѣ, годѣ вже, Ганно Марковна! Живуть они собѣ байдуже, не журячися, тѣсненько тѣлько хѣба трошки! — скажешь було ѣи на се, щобы пожартувати трохи надъ єи жаромъ, та подразнити ще бѣльше.

— Нѣ, не кажи ты менѣ сего, не жартуй съ оимъ! Ты тѣлько увѣйдѣ въ хату мужичу та покушай хѣба, що они ѣдятъ, такъ она, нужда ихъ, сама тобѣ межѣ очи кинеться. И зновъ подумай ты, що мужикъ за-для того хѣба съ высѣвками та за-для того борщу голодного муоптъ всею своей вѣкѣ, до самѣсенькой омерти, все робити и тяжко робити. Якъ Господь ще душу въ нихъ держать, якъ ще сила въ нихъ зостаєтся?! По правдѣ, той голодный борщъ може хѣба по-выполоскувати ихъ животы та позатыгати ихъ боки, а она все окриплять, цѣлый своей вѣкѣ окриплить та працюють.

— А ось въ газетахъ, Ганно Марковна, пишутъ, що мужикъ буцѣмъ-то черезъ те такѣ бѣдный, що пѣе вже дуже черезъ мѣру, — зновъ було пожартуєшь.

— Брешутъ все они, брешутъ вѣтъ твои азеты! — скипнѣтъ она. — А ось якъ-бы и ты поменче оныхъ брехень писавъ, то може-бъ по оныхъ нетрахъ не живѣ, а може у звѣздахъ та въ лентахъ по городахъ мостовой глянувавъ. Ты тѣлько подумай, яке они слово, оѣ твои азетчики, вымывили! Пѣе мужикъ! А дуже часто бѣтъ пѣе? — опытала-бъ я тебе. У недѣлю, а нѣ, то и въ мѣсонцѣ разъ, якъ на базарѣ буває. А чи чувъ ты, добродѣю, якъ то мужикъ на базарѣ ѣде, съ чимъ бѣтъ ѣде, и що бѣтъ тамъ робить?

— Нѣ, Ганно Марковна, признатося, я мало сего знаю.

— Такъ ось-же я розкажу тобѣ. Ёде на базаръ мужикъ у ночи, щобы поощѣти ему въ мѣсто рано-рано, ледви тѣлько на свѣтъ огане благооловлятиося. Не спитъ бѣтъ, все коло воза ѣде и такъ свои ноги набыє, що они въ него наче зъ чобѣтъ выростати остануть, вже наче они тамъ и не выщакуются. И ѣде бѣтъ такимъ чиномъ деосятка веротъ въ дощѣ и въ грязѣ, и въ кураву и въ снѣгъ, и въ завѣркую, коли, якъ кажутъ, добрый хозяинъ собаку пожалѣє зъ двора выгнати, а не то, що чолвѣкови ѣти. И лице у неѣго бѣлѣє ѣтъ морозу, и ноги терпнуть, а сонъ такъ и зваляє, такъ и збиває его зъ ногъ, кажеться, якъ-бы лѣгъ, то вже ѣ не вставъ-бы нѣколи, — а бѣтъ иде, все ѣде, неначе его тамъ попереду Богъ-зна яка радѣсть дожидаетъ. А везе бѣтъ, мой голубе, на возѣ осеому... чи знаешь ты, що бѣтъ везе? Душу свою, мой голубе, свою душу везе бѣтъ! — свою душу, котра цѣлоюеньку недѣлю, ѣтъ зарѣ до зарѣ надрывалася, не добдала, не допивала, та все думала: Господи, якъ-бы менѣ хочъ на оѣл та на той борщъ голодный що-небудъ зостаюся, щобы тѣлько померти менѣ смертїю християнскою, а щобы не пропасти зъ голоду, якъ тѣбѣ собацѣ поганѣй, якъ звѣрцѣй лютой. Ну, ось бѣтъ и прѣйхавъ, продавъ свою душу на базарѣ... и, — якъ ты думаешь? — куды бѣтъ та грошѣ попереду всего прѣѣтъ? На податки, мой голубе, на податки, та на полушне, та ще на дещо нише!

— Однакъ, Ганно Марковна, якъ-же вы хочете, треба и казнѣ чимѣмъ жити!

суть, що провідною гадкою она реформа було, що ліше єсть учить мало в грунтово, якъ за-
мислати голови кандидатівъ членскими але в
практиці менше потрібними предметами. „N. fr.
Grenze“ каже знову, що нема чого болять, щоби
нова реформа змінила образованіе учителейъ
народныхъ, бо пороблено лишъ дещо малъ зміни
що до обсягу науки самихъ предметівъ, а зна-
чійші що до розкладу самихъ предметівъ на
курсы. Найбільшу вагу кладеса на педагогію,
лімкы выкладовій, географію, господарство и по-
одиной зручності, меншу на науки природні,
на исторію и музику. Науку о тілѣ перенесено
зъ другого року на першій; геологію зъ четвер-
того на третій; исторію всеміру, котра розкла-
далася теперь на три изшій роки, обмежено на
два роки, а исторію Австріи перенесено зъ че-
твертого року на третій.

Планъ науковій класъ підготовляючою по-
зботе майже неизмінній. Ноты коштихъ заве-
деній такі самі якъ и въ школахъ середнихъ.
Число годнівъ буде зменшено при педагогіці (лишь
на II. році), при математиці, науці природи и
исторіи натуральной (въ III. році) и при исторіи
(въ IV. році). Два рази въ тиждень буде по
півъ дня вольного. Условія прийата до семінарій
поботаютъ ті самі що досі, лишъ кандидаты
мусять предиядати ліварою свідочтво здоро-
вля. Річні кошти на окремыхъ курсахъ отпа-
дуть, а загальній поступъ ученика буде оціня-
тися обіма ноты курсовыхъ, и лишъ на случай
потребы буде отбыватися подъ проводомъ дирек-
тора занятія поправчіи. Матура отъ одною группою
кандидатівъ не може тровати довшо, якъ 4 го-
динамъ. Коли кандидатъ має въ якого предмету
въ курсовыхъ ноты переважну ноту похвальну,
то може бути уадільний отъ кошту устного,
наколи его работа письменна випала такожъ по-
хвально. Зъ двохъ предметівъ однакжъ, котрі
означать предиядатель комисіи, мусить бути вы-
таныи кождий кандидатъ. Ціаженій кошти въ
реаліяхъ отпадутъ зовсімъ. Въ плані науковій
на курсъ для учителейъ роботы и огородчійъ
Фребльскихъ поставлено такожъ и науку религій.

Кошти учительскій змінено такожъ. Кошти
на учителяхъ до школъ народныхъ мають
бути часто практичні и будуть мати на цілі
розкладати методично-практичну здобити кан-
дидата. Для учителяхъ школъ выдѣловыхъ за-
ведено слѣдуючій групы: а) група лѣткова: лѣмкы
краемій и імацій, исторія и географія; б) гру-
па природничя: исторія натуральная и физика, а
въ доповненіи математика и рисунка геометричій;
в) група математично-техничя: математика, ри-
сунки зъ вольною рукою, каліграфія, а въ допов-
неніи физика и рисункъ геометричій. Педаго-
гія єсть предметомъ кошту на кождою групі.
Ноты въ свідочствяхъ зъ поодинокихъ предметівъ
отпадутъ, а вичуючо лишъ загальна квалифіка-
ція. При кождій семінарії буде установлена ок-
рема комисіа коштихъ. Таков коштихъ для у-
чителяхъ школъ народныхъ буде выносити 10 зр.
а для учителяхъ выдѣловыхъ 12 зр. — Курсы
для учителяхъ школъ выдѣловыхъ будуть за-
веденіи лишъ при декотрыхъ семінаріяхъ оубільно
для учителяхъ и учительокъ. Курсовъ тыхъ бу-

дутъ могла слухати або излагати учители
школъ народныхъ або кандидаты отъ коштихъ
зрѣлости. Курсы тѣ будуть оббѣмать науку ра-
сунку, землі и господарства сѣльсого.

Де-що о Мазурахъ.

Wielki wyrostki, jak kto wieści.
(Далше)

Приглануваніемъ докладно вышійшій мажній
сусильности мазурокъ, мушу доволно поробити
тутъ сусильности отъ годнянникъ, котрого
кблца стоить собі кожде особлякомъ зазначе-
но, а въ деякихъ навѣтъ зубці помилуваній;
не даю про-то, що годнянникъ сей не сповіас
свого завданя, що не приносить користи.

На кожде село вышлати мають: 1) священ-
никъ, 2) учитель, 3) судъ, 4) власть политична,
5) рада повѣтова, 6) дворя, 7) всея интеллигенція
по-ля своихъ вѣдомыхъ занятіемъ. Рѣчь безсечна
и ясна, що нема мѣщевости лишъ тогді піднесо-
ся морально и матеріально, коли вѣй тѣ силы
зможуть и схотять въ згодѣ, въ гармоніи, въ
дружбѣмъ порозумѣннѣ взаимнѣмъ вышлати въ
однѣмъ напрямѣ на тую мѣщевость. Я сильно
пересвідченій, що тогді краина наша въ корот-
комъ часѣ змінилась-бы до неопытана на лучше.

Тымчасомъ мусимо отъ жалемъ сконотатуна-
ти, що въ цілій Галичій мажній нема одного
повѣта такъ щасливого, де бы панувала солидар-
ность повмша. На Мазурахъ вѣй тѣ мѣщевій
вышлым не сповіасній своего побланичства, бо
заснули, ослати. На Руси трохи инакше; тутъ
пануе бѣльшій рухъ: бѣдай священство, учите-
лѣ и проча свѣтска интеллигенція руска держатся
разомъ тѣй гармонійно працюють на нивѣ на-
родній.

Праця тая була-бы о много выдатнійша,
кобы рѣшты кобѣсать сусильныхъ: суды, ста-
роства, рады повѣтовой и дворя охотѣли поблани-
гати тамтѣхъ работниківъ, або кобы бѣдай не
оставляли нивъ перенѣтъ. Тымчасомъ дѣсѣ инакше.
Священникъ скаже: „Иване, иди на право“; у-
рядникъ политичній: „Иване, не слухай пона,
иди на лѣво“, въ судѣ зновъ: „Тамтѣхъ не
слухай, иди про-то“; рада повѣтова речує:
„Wzysuoycie siem ci radzaj, mnie rozsluchaj, idz
w ty!“ Хлопъ абаламученій войми тими ра-
дами, кождому зъ кречности потакуе, признає, а
вступивши до корчмы по табаку, розповѣдає жи-
дови, якъ гоотивъ. Жидъ проворній выслушавъ,
головою значущо покругивъ, маймурку попра-
влявъ тѣй каже: „Иване, нѣкого не слухай, а
твѣй другъ сердечній, — отѣй Иване на мѣ-
сцѣ; на що тобѣ въ право, въ лѣво и т. д., сего
не робивъ твѣй дѣдъ, батько...“ Тѣй густо-часто
хлопъ поодуха радъ жидовскон. А хто тому
винивъ? Очевидно не хлопъ, лишъ интеллигенція,
бо не поступає „звѣдненными олами.“

Пытаюся чи при такой работѣ може бути
бѣсѣда о швидкомъ уздоровленіи народу?

Придѣвѣмосъ першому коблцу сусильности
на Мазурахъ, ова ще нѣсть в у, тѣй поставмо собі
пытанье: чи може и чи хоче священникъ отпо-
вѣсти достойно своему завданю на нивѣ мазуроко-
го отродженя?

Въ „Now-йа Reform-й“ въ цѣитѣ сего ро-
ку въ двѣхъ вѣхъ Горлицъ було сказано, що
священство и учителя не вышлатаютъ своихъ
обовязаній и черезъ то Мазуры тежѣ, заведѣ-
ніи, вероубаѣтѣ. Статьи тѣа, хотѣй вероубѣтъ
гарна и розумна, грѣшять въ двѣхъ точкахъ:
автора забувъ, чи не хотѣтъ втагнути въ гру-
боствѣ вышкѣ членскійхъ вышлатывающѣхъ на акую
мѣщевость, а по друге, не завданъ собі штыла,
чи священство и учителя при теперѣшнійхъ
сказкѣ рѣчей можуть вышлатити точно свои
обовязки, чи нема перенѣтъ такѣхъ, щобъ о нивѣ
можно сказати: ad impossibilia nemo tenetur.
Отъ власно о тѣхъ перенѣтахъ хоту поговорити,
— а поки-що отшлатю читателіамъ „Дѣл“ до ха-
рактеристикъ священности мазурского, въ ста-
тѣхъ зъ листопада 1885 р. въ „Дѣл“ наведе-
но, бо вже тамъ предотавлено незавидне поло-
женье сусильныє сталу духовного на Мазурахъ.
Нивѣй проте обмежуся на самыхъ конклюдентъхъ.

а) Панове Ляхи забувають, що священникъ
— се человекъ: має свои слабій стороны, якъ
вѣй; бѣтъ отдыхає нивъ атмосферою, зъ того
самого жерела черпає для себе воду. Особы духо-
вой не прійшли зъ Хвѣтъ, а лишъ польска сусиль-
ность нивъ выдала, вышкель; можуть отже ска-
зати панамъ-критикамъ смѣло въ очи: „Jakiegoś
mnie, Boże, stworzył, takiego mnie masz.“ Яка
сусильность, тѣкѣ священникъ. Нехай панове-кри-
тики не торгуются зо мною, а признають, що не
тѣлько не воспараютъ своего священства въ
его подвигахъ, але навѣтъ просто вороже або
игноруюче заняли суверенитѣтѣ клира становиче.
Въ очи нивѣ усмѣхаются до „księdza grobowca,
kapłanka Dobrodzieja“, а обернувшись въ другу
сторону, отъ погордливою мнѣнкою кинны собі ро-
бить зъ „прора“ и вѣй шепчуть собі до уха, вой-
кій латки, часомъ правдивѣ, а часомъ и ложній
принимаютъ. О тѣмъ священство знає, того до-
гадуєсь. На Мазурахъ урядникъ, коли до села
прійде на комисію, зъ далека оминає хату свя-
щенника; чѣй-же не заповѣтрена?... Панове Ляхи
не хотять того знати, що священство — се ко-
лодка при окривнѣ народній; щоби отбѣтася до
скрипѣй народу, треба колодку отомкнути... Запы-
тати-бы „гѣіархію сполечну“, якъ то она въ р.
1846 крылася подъ покровъ священства, щоби
жить спасати...

б) Интеллигенція польска не бере не то жи-
вого, але и нѣякого удѣлу въ функціяхъ религій-
ныхъ; въ ея души панує тутъ рѣвнодушность,
черезъ що священники часто на проповѣдяхъ вы-
ступаютъ остро противъ сурдутовчійхъ въ загалѣ,
называючи ихъ просто безбожниками, и вызва-
ють народъ, щоби поны утнивать и отъ нихъ у-
тѣкавъ. Які зъ того будуть овочѣ, легко вгадати.

Зъ того фатального положеня нема вышого
выходу, лишъ интеллигенція польска мусить въ
тѣмъ взглядѣ побѣти въ слѣды Русинѣвъ. Бо руска
интеллигенція свѣтска, де може, въ приватнѣмъ,
публичнѣмъ и религійнѣмъ житіи отарасєсь удер-
жати найтѣнѣйшю звязъ съ духовенствомъ свои-
мъ. Скрѣзь по Руси интеллигенція свѣтска гор-
неєсь до церкви, отъ народомъ оубѣає: „Господи
помилуй“ читаетъ „Апостолъ“, „Вѣрую“, — оло-
вомъ, бере живу участь во вѣсѣхъ функціяхъ ре-

лигійныхъ. Навѣтъ въ дѣлѣхъ Краковѣй интелли-
гентной академикъ-Русинъ отбѣмать цѣлу статью
Боку на хорѣ въ нотѣ. Навѣтъ Польскы интелли-
гентны тѣлѣ, бѣдай одинокій прѣсѣтъ. Польскій
академикъ „zloty miodowiec“, навѣтъ въ интелли-
гентныхъ цѣнкеръ гонимъ пановку, „zloty miodo-
wiec“ оверку; обѣтъ за вѣкъ ажъ до костела, тѣ
завѣщаня отповѣдану, отрѣзденку оубѣщаня, тѣ
дѣла, потрафася на одній нивѣ, отрѣтъ рѣшѣ-
словскѣ, що неопытны и соблѣаєе другѣхъ мнѣ-
нѣхъ повѣдѣннѣ... Священникъ очевидно не можѣ
рѣвнодушнѣо дѣветися на тѣлу роботу и бѣтъ зу-
блѣчно дає выразъ своего отурѣннѣ.

Тѣ два замѣты готовѣй укладотъ Палакѣтъ
они перейдутъ нивъ мѣщевостѣ, (лишь вышкель
роблѣтъ подъ позоромъ, що не умѣють читати
писанъ „psalmikowskiego“; не дѣсно, они она
штуки недочувана вышкельны у брата „zloty miodo-
wiec“, котрый свою другою на проשבѣ „Ich schief
Geld“, отповѣтъ „Ich schlief neben“.) — або
же поднесутъ прѣтѣстѣ. Менѣ бѣадує, що они
зроблѣтъ передъ свѣтомъ, кобы лишъ ударились
въ груди.

Дѣсѣ представивъ и двѣ перенѣты, котрыма
священство на Мазурахъ оуптанѣ въ оубѣхъ
подвигахъ. Осамотнѣсь, изолованѣсь вѣдѣ часто
на бѣздорожѣ. Деревѣ, хотѣй-бы вышкельны
мусить знѣдѣти а навѣтъ уснѣхати, наколи перенѣ
его не знаходитъ корму для себе здорового.
(Конецъ брѣдѣ.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Сѣлѣмъ галичійскій.) До „N. fr. Grenze“ до-
пѣтъ въ Краковѣ, будѣто бы въ добре повноор-
манованого жерела, що сѣлѣмъ галичійскій буде оубѣ-
нанный въ вересню на короткій часъ для уложѣннѣ
буджету, по чѣмъ буде закрытый и зберѣенъ ажъ
въ груднѣ на довшу сесію. У Львовѣ не зѣбѣтѣ
ничого о такой постановѣ.

(До ситуациі въ Австріи.) Угорска гавѣтъ
„Nemzet“ обговорюючи теперѣшню ситуацию въ
Австріи каже: „Министерство гр. Тѣе-сѣго перѣтъ
зѣ вѣсѣхъ сторѣнѣ, мусить конче въ осени стѣ-
пунти на роздорожу, на котрѣмъ може ще догѣ
блукати, якъ то оно вже часто робѣло, але а
може дуже легко прихилитися або поурѣтъ его
на лѣво або на право. Для того можна тѣтъ по-
ложѣне министерства якъ и въ загалѣ положе-
ннѣ австрійской политикѣ назвати критичнѣмъ.
Зъ другою сторѣны можна ще и третю рѣчь при-
пускати. То третѣ приушещѣе лежить въ тѣтъ,
що бѣльшѣсть граєа лишъ въ вѣдѣдѣхъ партій-
ныхъ интересовъ войками евентуальноотѣми по-
ложена и гнѣваєся на кабинетъ за угоду и за
войкѣй другѣй рѣчи лишъ для того, щоби тѣтъ
бѣльшѣе выдѣустѣ. Але коли правительство не
поустѣтъ, то закнѣмъ бѣльшѣсть повалитъ кабѣ-
нетѣ, прійме то, що йѣ дасть правительство.
Добре буде, коли и то розважати.“

(Змѣны въ министерствѣ.) По поводу ве-
ликого натовну работѣ въ министерствѣ прѣсѣтъ
має бути откритѣ въ нѣмъ нова посѣда шѣа
секциі отъ окремнѣхъ департаментѣмъ. Зъ тѣтъ
самыя причинѣ открито окрему посѣду заступнѣннѣ
директора руху при вѣдѣннѣхъ державнѣхъ
заотупнѣкомъ директора має бути именованій
Пехаръ, директоръ руху въ Прагѣ.

— Знаю, голубе мѣй, знаю, що платити по-
датки єсть перше дѣло, та не про те я говорю
отъ тобою. Я говорю, якъ то мужикови важко,
якъ то у нѣго сѣромахѣ те бѣднѣє серденько ще-
мити. И намернѣтѣсь бѣтъ, и не доцѣнтѣ, и обма-
нуть его, и обберуть его. Що робити ему? — ты
окажи, що ему робити?!

— А вѣе-жѣ такі не гараздѣ въ шинокѣ
ходати!

— Нѣ, брате, бачу, ты мене тѣлько на-
рочно хочешъ вывести зъ оверця. Прощай лучше,
Господь отъ тобою!

— Нѣ, годѣ вже, Ганно Маркѣвна! Вы-жѣ
бачите, що я жартую. Не жартуєй и отъ лами,
вы-бѣ и не розходился такъ и я не знавъ-бы,
якъ мужикъ на базарѣ їде.

— О тото-жѣ, мѣй голубе, треба се жати
добре знати, щоби про нѣго говорити, а тѣмъ
паче народѣ правоозаванній баламутити такими
непотрѣбными речами. Я сама хочѣ и кучихѣю
роєа, а вѣе-жѣ недалеко отъ сего стану вырѣ-
сѣа. Отъ и ты якъ почнешъ мѣркувати та по
бѣльшѣ розглядати, то й ты будешъ знати, —
наука она не висока. И помани ты мое олово, за-
памятай ты тѣку примѣту: якъ зглянешъ ты на
нашого мужика та занѣе въ тобѣ сердце твое, —
тогді говори смѣло: знаю и нашего руокого му-
жика, бо бѣеъ жалю не могу дѣвнѣтѣсь на нѣго.
И будѣ бѣтъ тобѣ такой любий, такой милый, що
и свѣтлана его полатана здаєтѣсь тобѣ красшою,
нѣжѣ парчѣва риза блѣнокучѣа!

Вогато розказувала на сѣй темѣтъ Ганна

Маркѣвна и нѣколи и не втомляея олухати ея
речей. Розказувала она, якъ родиться руокой му-
жикъ, якъ бѣтъ мѣвъ лѣпуть подѣ плотомъ роєте,
поки розуму своего дойдѣ; розказувала, якъ бѣтъ
оръ, боронѣе, якъ коєать, молотитѣ, и вѣе руокой
мужикъ, и вѣе кудьсь то вѣе, вѣе вѣе! Гово-
рила, якъ руокой мужикъ помирас тихо, покѣр-
ливо. Сѣ рѣчи не розказала мене, не наводила на
мене тугѣ, а тѣлько сердце мое начѣ робилоєсь
мѣкшамъ. И здаєтѣсь менѣ, що сиривдѣй бѣвали у
мене на мою вѣку такѣ олучѣа, коли зирнувши
на мужика, сердце мое починало нудатися и ще-
мѣти, и я знаю, що олучѣа оѣ бѣвали зо мною
не черезъ що вичѣ, якъ черезъ розказы мои
любѣи Ганнѣ Маркѣвнѣ.

— Ну, а „нещасенькихъ“ вашихъ за що
вы любите? Вѣе жѣ не за добре дѣло, а за зло-
дѣйство они поробились „узниками“!

— Та ты, мѣй голубе, подумай трѣшечки,
то й побачишь може, що оправдѣнній злодѣй не
въ острогѣ сидѣтъ, а отутѣ, помѣжѣ нами єтъ то-
бою на вольной воли гуляють, бенкетуютѣ!

Отповѣдѣ оѣ змішала мене трохи. Сиривдѣй,
думалоєсь менѣ, бувають такѣ отповѣди, бувають.
Але-жѣ то штука, якъ змогла дойти до нихъ
прѣста и невчѣла мѣщанка города Крутогорока?
Якъ она додумалася своею головою до такой ре-
чи? И отъ на дѣлѣ выходятъ, що загадки, котрѣ
намѣ ставитѣ жати на бѣлѣмъ свѣтѣ, навѣтъ най-
мудрѣйшій — то оутѣ такѣ загадки, що якъ ихъ
нѣ розгадує, то найпрѣстѣйшій и найкрутѣйшій
путь приводить до одной и той самой розгадки.

Одного тутъ тѣлько треба глядѣти, а то, щоби
думка ишла прямо, якъ стрѣла, щоби не крути-
лась въ своей течѣи, якъ та трѣнка въ мори,
щоби она яко-мога отгадувала тѣлько тѣ загадки,
на котрѣ она натыкаєтѣсь.

— Якъ ты думаєшь, — зновѣ почала Ганна
Маркѣвна, — чи то отъ роскоши злодѣй їде кра-
сти, чи отъ хорошего житѣя розбѣйникъ выходитѣ
отъ кѣйкомъ на дорогу? Чи, по твоему, злодѣй
такъ вже и родиться злодѣемъ? Такъ оєь они,
тѣи дѣти! Давно на нихъ! Оєь ихъ тутѣ купка
цѣла: якъ хочешъ, такъ и поверни ихъ теперѣ.
Глянешъ на дѣтей и сиривдѣй поблѣчишь, що вѣй
они такѣ бравѣй, добрѣй, розумнѣй, що нѣякъ и по-
думати не можна, щоби зъ нихъ могли выйти
злодѣй та розбѣйники. Правда, що маленький Пе-
трикъ разѣ-у-разѣ веде закляту войну отъ ста-
рымъ цапомъ, котрый грѣбѣтѣсь бѣла конюшій на
оєнци, а не рѣдко буває, що зъ черги такі нає-
сѣлит и бѣдному дѣдови, але-жѣ бѣтъ на те свои
резоны выкладає: — „Тетю! А чо-жѣ цапъ
мене возити не хоче?“ — „Та бѣтъ же, мое дѣ-
татко, старенькій уже!“ — „Еге! Дѣдуєсъ такожѣ
старенькій, а отже мене возитѣ!“... Що не ка-
жѣтъ, а сѣй олучѣа вѣе жѣ не такѣй, за котрый-бы
можно ооудити Петрика и сказати, що зъ-ного
выйде щось недобре. Та й цаповѣ житѣ, по прав-
дѣ, зовсѣмъ вже не такѣе поганѣ. Той самѣй за-
бѣйка Петрикъ, натѣшавшись въ-юлю, и хлѣбѣкомъ
его нагодує, и молочка ему приєсѣ... И „узѣ“,
мѣй голубе, скрѣзь єсть! И якѣй важкій, охъ, якѣй
важкій тѣ „узѣ“! Тѣлько зроумѣти ихъ нелегко,

бо шукаємо мы ихъ не тамъ, де слѣдѣ шукаєтъ
и мы бѣжимо на те тѣлько лихо, котре намъ само
межи очи окачѣ. Якъ ты думаєшь: подѣ плотѣи
рости — се не „узѣ“? А шинокъ, а покрая,
злѣдѣйства войкѣй, розбѣйничства — се вѣе, вѣе,
хочешъ, то се вже не простѣй „узѣ“, а зо вѣсѣтъ
узѣ узѣ. Оєь тутѣ они, нашѣй мужикѣй „узѣ“
оубѣютъ-наоубѣвають, а ты ихъ по острогахъ иль
острожнѣками шукаєшь. Тамъ, голубе мѣй, не
тѣлько конецъ — дѣлу вѣнѣць, а ты смѣтай:
якими путями-дорогами до того вѣнѣца дойдѣтъ?

И оказавши се, она зновѣ починала розка-
зувати про такой олучѣа, котрѣ она сама бачѣла,
а бачѣла она ихъ чинило.

— Ты отъ попробуй побѣйти отъ шарѣтъ
сердѣемъ та отъ ласкою до того, котрого ты ду-
губомъ величаєшь, то тогді и поблѣчишь, якъ отъ
сѣвѣтъ замучитѣ, якъ въ него вою душу верѣ-
вертати-ме.

— А вы мабуть пробовали, Ганно Маркѣвна?

— Пробовала, голубе мѣй, не хвалѣтѣсь
окажу, не одинѣ разѣ пробовала. Буѣтъ, розказу-
я тобѣ, у насъ, у тутѣшномъ острогѣй вѣлнѣй оє-
редѣ Богомъ грѣшникѣй, Василь Соєира звалѣ оѣ.
Скѣлько тоѣ Василь душь безвинныхъ отубѣтъ
то и сказати отрашно. Читали се надѣ нивѣ, от-
тѣа, якъ до шибеницѣй вывели, ажъ на дѣлѣ
отрашѣ напаѣтъ, а вѣе оумно отѣло, отѣлько то бѣе
натворивъ. А бѣтъ отѣтъ оѣбѣ отъ приязнѣннѣ
до отовна руками, нѣгдо, нѣ въ чоу, а тоѣ-бѣ
тобѣ въ лицѣ змінився. И почѣа его морѣтъ
вздѣвъ и впоперѣкъ нагами. Менѣ хотѣ и я

Антика РУКЕРА во Львові

зручнє 1861 174-3

препараты зъ гумы и выробы кавчуковыя для лечья зубурочныхъ и кавчекъ зубныхъ.

За помощью нововымышленныхъ средствъ вырываютъ зубы и кореніи зубовъ безъ боли (безъ наркотикъ). Всякія выші операціи губъ и зубобъ въ той самъ способъ. Пломбование, чистка зубовъ, исправленіе зубовъ и щекъ въ наилучшій способъ американской. 1702 (1-3) Дентиста-лікаря въ Відня, замешкалий въ Тернополи, въ домѣ антикаря, и Яхругевича.

Съ снѣхъ пѣвконовъ стали выходати у Львові „Господарь и Промышленникъ“

газета посвящена справамъ господарскимъ (статъ въ рѣшлого господарства, садовничества и огородничества, сѣльскаго будничества, ветеринаріи и правничъ, сточаѣ въ связи съ сѣльскимъ господарствомъ и т. др.), промышленнымъ (передовоимъ домашнимъ промысламъ, сарафанамъ изъ дѣльности товариществъ и т. д.) и торговельнымъ (торговельная рускаго товариства, торговля сѣльска, цѣны продуктобъ, курса биржевой и т. др.) подъ редакціей Антоны Гладильскаго, а при помощи пп.: А. А. Начала, Вас. Нагорного, со. П. Баканского, Л. Витованьскаго и др.

Редакція доложитъ всякого стараніа, щобы ся одинока фахова руска часонисъ вновіѣ отновіла сегочаснымъ вымогамъ и стояла на ровни съ подобными красвыми и заграничними газетаміа.

„Господарь и Промышленникъ“ буде выходати 2 разы въ мѣсяцъ, 15. и 30. ст. ст. въ 1 1/2 аркуша великого кварту; цѣна предплатна за сей пѣврку (отъ 1 лянца до 31 грудна 1886) выноситъ 1 ар. 50 кр. а. в.; предплату просимо присылати (наилучше переклазомъ почтовымъ) прото до Администраціи „Господаря и Промышленника“ улица Галицка ч. 44. — Числа на показъ не будемо вымыслати, протое просимо посылити съ предплатою, щобы можна заразъ уладити екондицію. 1893 3 3

Въ кождѣмъ числѣ будутъ умѣщены членовія иллюстраціа; способъ представленія зрозумѣлимъ и яснымъ — приладженымъ до практичного житя.

„Народна Торговля“

у Львові (Народный дѣль), Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополи, Дрогобычѣ и Коломыи поручае до высылки зъ своихъ богато и въ добрый товаръ засомотранныхъ складѣбъ:

Вино въ барылакахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр за литру; также дешовше по 70, 60 и 50 кр (барылака зачисляея 50 кр.). Въ фляскахъ отъ 50 кр. почавши за фляску и выше.

Мѣдъ чистый олавно зѣтлого выробы, фляска по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; 1/2 фляска 45 кр.

Кава въ омылахъ добрыхъ родохъ въ тонкихъ мѣшочкахъ 5-клевыхъ ерако по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 ар.

Чай правдиный караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Торговли“ 1/4 фунта по 60, 70, 80, 90, 100, 125 и 150 кр.; 1/2 фунта за половину помышомъ цѣны.

Чай-высѣйки за 1 фунтъ 120, 140 и 160 кр. Оцѣтъ найвысша есенція по 120 кр. за 1 литру. (На одну литру даея 30 литрѣбъ воды мягкой, щобы достати оцѣтъ змѣчливый, приемыи и силнымъ.)

Свѣтло звичайне протое зъ фабрики въ скринкахъ почавши отъ 30 кильо, 1* по 94 ар. П* 86 ар. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Аполло“ по 100 ар. за 100 кильогр. окрѣмъ транспорту.

Воскъ чистый по 1 ар. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло съ вытисками и крашеными озабани рѣшомъ величымъ, почавши отъ 3-фунтовыхъ до малыхъ шѣтокъ по 180 до 250 кр. отъ одного фунта.

Горѣвки рѣшого рода. Сливки угорскы, повилка, горѣхи волокой и турецкы, миндалы, розинки, финги, дактиль, аранцины, сардини російскы и т. д. 1648 11-0

Косы и серпы. Косы 7-ручковой волокой по 36 кр.; 7 1/2 ручковой довші по 40 кр.; 7-ручковой волокой бракованъ по 25 кр. за штуку.

Серпы по 30 кр. за штуку. Зарядъ „Народной Торговли“.

Ц. к. ген. Дирекціи австр. зѣдѣлицъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу ѣзды, важнымъ отъ 1 червня 1886. 1657

Приходять до Львова: Поѣзды особовы: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардоня, Хирова, Стрыя. — О год. 4.15 зъ Звардоня, Хирова, Стрыя, Гусатина, Станиславова. — О год. 2.6 въ ночи зъ Гусатина, Станиславова, Хирова и Стрыя.

Отходять до Львова: Поѣзды особовы: о год. 11.27 передъ полуд. до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатина. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрыя, Хирова, Звардоня. — О год. 12.01 въ ночи мѣшаный поѣздъ до Стрыя, Хирова, Станиславова и Гусатина.

Приходять до Станиславова: Поѣзды особовы: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусатина. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардоня, Стрыя. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусатина. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардоня, Львова и Стрыя.

Отходять зъ Станиславова: Поѣзды особовы: о год. 9.45 передъ полуд. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусатина. — О год. 6.28 вечер. до Стрыя, Львова, Звардоня. — О год. 6.64 вечер. до Гусатина

ОПОВѢЩЕНІЕ. Пошеже знаю, що Высочайшій отцъ дуклонскій урядкутъ при перекать харт, протое широчаю вышю ФАБРИКУ ГАРНИКОВЪ (або ФИСГАРИКОВЪ) ДО УЧЕНІА СЛѢДЯЩИХЪ. Высочайшій и проф. Н. Валканскій купилъ до же дати Высочайшій отцъ дуклонскій и вышю дуже пожегочивый инструментъ найлѣтшю економичной. Цѣна такъ инструмента отъ 70 ар. а. в. и вышше. Дачъ такъже за раты. 1861 108-7 Съ поважаніемъ ІОАНЪ СЛИВНИНСКІЙ, властитель перекъ въ Галицкѣй фабрикѣ органъ и гармоникъ у Львові, ул. Хоружка ч. 9.

До Пана А. Чиньского, фабриканта медѣвничковъ и сухарикѣбъ, вынаходця „медѣвника гигиеничного“ въ Ярославѣ.

Партію гигиеничныхъ медѣвничковъ выробы Вашоу фабрики и одержавъ; я пробовавъ сей медѣвникъ въ шпиталѣ раненыхъ жовѣрѣвъ сербскихъ, котрыхъ въ мойшъ шпиталѣ навъ я ихъ разъ 425, а въ шѣ такъже раненъ. Головно сѣмъ роздѣлювано тѣ медѣвники и то тогда, коли сѣ такъже раненъ не могли травити найлѣтшій и найлѣтшій стравъ, роздѣлюваныхъ въ шпиталѣ — по короткѣмъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до їды, жолудокъ и найлѣтше хорытъ раненыхъ, оперованыхъ приймавъ сей медѣвникъ, раненъ приходили до силъ, доброго и здорового выгладя, а що такъже и спостерѣтъ, що въ настѣдокъ сего медѣвника функція жолудково-кишковой зовѣмъ регулявалася.

Раненъ и оперованъ называли Вашъ медѣвникъ „польскимъ хлѣбомъ“ и скоро и войшовъ до салъ раненыхъ, класано збъ всѣхъ сторѣбъ, чѣ нема вже болѣше того польского хлѣба, що намъ додае силъ и житя.

То спонуку мене просити о безплатночю высылку новоу партію зъ 600 штукъ. За першу посылку дякую Вамъ — дуже богато хорытъ вымаривныхъ, умзверованыхъ въ настѣдокъ ранъ, операцій и хорытъ жолудковыхъ задуху сѣму средству, котрому мушу приписати свойства дѣлчивы, повернене до своихъ силъ — бо коли такъже раненъ и оперованъ не могли приймавъ вишоу поживы, для сей медѣвникъ, бѣзъ бѣзъ ихъ однокую поживою, поправлявъ процесъ травленя и приводивъ жолудокъ до того стану, що могли оттакъ жити и другими стравми.

Дѣйстви повинны-бы кождый болѣший шпиталѣ именю хирургичный уживати сего медѣвника яко поправляюще-дѣлчивого средства. (Печатъ.) Д-ръ Ромуальдъ Дальмаеръ в. р. Швѣцъ шпиталю вѣвекского въ Нашу (Сербія.) Нашъ 14. Цѣтвя 1886. 1602 14-0

Медѣвникъ гигиеничный А. Чиньского въ Ярославѣ можна достати у всѣхъ торговельныхъ корѣннихъ и антикахъ по 30 кр. за штуку.

Привзано загально найлучшу Масу до запусканя пѣдлогѣ поручають Гибнеръ и Ганке у Львові. 1681 81-0 Перепродучимъ даемо отповѣдний рабать.

АНТОНЪ РОЗМАНІТЬ ФАБРИКА ПАРОВА ЦИКОРИИ И СУРОГАТѢВЪ КАВЫ въ Раковидяхъ коло Кракова.

Контора и складъ головный въ Краковѣ побѣчъ браны Фльориньской въ власнѣмъ домѣ. Выробляе рѣшый роды цикорія зъ матеріалу сырого красваго власной плантаціи. Матеріалъ сырый красваый або корѣнь цикорія управляею на вышѣ рѣши масъ пѣсла хемичной анализы въ лабораторіи академіи промышленно-техничной въ Краковѣ далеко болѣше частей ножиныхъ и горѣкихъ, властивыхъ цикорія, якъ такій самъ корѣнь заграничный. Материалъ сырый доброй лѣгости, цикорія моя ривалують по добротѣ съ всякими выробами заграничными того рода и масъ ше ту перевагу, що естъ красва и дешовна.

Фабрика поручае слѣдующіе роды (назы): Цикорію краковскую, горку, пачка округла 1/2 1/2 кильо. Кава протована французска даюча вываръ кларовный. Кава краковска въ скринкахъ, видъ Кракова (не Прусь) Цикорія въ скринкахъ (конкуренційна). Кава фигова.

Мая надѣю, що Поважанъ Панъ и господиѣ оцѣняючи доброту моихъ выробѣбъ, ихъ вышю вартѣсть отъ шумно рекламованыхъ фабрикатѣбъ чужихъ, будутъ поспирати змагана подѣити на рациональной основѣ ягдо сѣ интересомъ власнымъ и красваго промысла.

Выробы мои можна достати въ центральной „Народной Торговли“ и си фляяхъ, въ „Народныхъ Торговляхъ новѣтовыхъ“ и въ всѣхъ значѣйшихъ торговляхъ. 1696 (5-2)

ЗАКЛАДЪ ЛѢСНЫЙ ВЪ РУДНѢ

стація и почта Зимновода-Рудно; 12 минутъ ѣзды зѣдѣлицемъ збъ Львова. РЕСТАВРАЦІА НА МѢСЦИ.

Помешканя въ лѣсѣ шпильковѣмъ окладкучѣю зъ комнаты и передкомнаты съ умѣбѣваніемъ. Купелѣ студѣй и теплай, (ванны, тушѣ, снадовѣ) на мѣсци.

Помешканя надѣ ставомъ близько лѣса и 1/4 години ходу до стаціи и закладу, — по двѣ комнаты и кухни. Купелѣ ставовѣ.

Близшій улобѣя удѣляе зарядъ закладу въ Руднѣ и Народна Торговля у Львові. 1700 2-3

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Колѣбѣла на 4 стравѣ. Написавъ Олександръ Я. Коисскій. Цѣна 30 кр. а. в. Въ м. VIII-цѣ, сторѣбъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

УЧИТЕЛЬ

занявшеюся болѣше дѣтъ вышкоу дѣтей галицкѣй мѣсто дѣлового учителя на частъ вышкоу выш. Вѣдѣна вѣдомѣсть червоу ред. „Дѣла“. 1703 1-3

БРАТА ЯНГНЕРЪ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16 поручае дуже дешовно: Всякыя выробы рукавичной

Бѣлье мужеске Краватки, спинки, шлѣпки, палицѣ, парасолѣ, кальошѣ и т. д.

Куфры, торбы и всякыя приборы до подорожя.

Товары галантерейной, потребы туалетной, СКЛАДЪ БРИТѢВЪ

правдиныхъ швейцарскихъ и ш. 1688 глийскихъ. 16-18

Замовленя закладкучѣю отворотноу почтоу.

Гимназіастъ

занявшеюся вже колаца дѣтъ удѣлюваніемъ приватныхъ лекцій съ дуже добрымъ успѣхомъ, шукае помѣщѣея до науки дѣтей въ ослѣ. Вѣдѣна вѣдомѣсть зъ редакціи „Дѣла“.

Хемична лабораторія

антикаря и хемика судового А. МУССІЯ у Львові

при улица Кароля Людвигъ ч. 1 поручае власной выробы

Воду кольоньскую, лѣтшу отъ выробы вышней по 50 и 30 ар. за кильо.

Перфуми въ рѣшыхъ можливыхъ пачкахъ отъ 15 кр. до 2 ар.

Мыло въ дѣтню противъ жолудкѣбъ парѣбъ вышѣбныхъ 30 ар.

Ефелидину, спеціалне средство въ вѣселяни плямы на лянѣ 70 ар.

Пудры до лянѣ и чѣсту мучку рѣшюу корѣбка по 15, 25, 50 ар. и 1 ар.

Мыла гандерной и тальковой почавши отъ 10 кр. — дальше.

Воду до устѣ, порошокъ до щѣбѣбъ, воду втливку до вышкоу, кадилко комнатовѣ, цервоу и всякыя иншы власной выробы въ отчѣлю въ цѣняку, котрыхъ въ жаданѣ франко высылка.

Замовленя въ провинціи ширяються отворотноу почтоу. 1693 6-1

Отъ Руского товариства Педагогичного

можно набути слѣдующіе вышкоу: Хемія, Роское, 40 кр. Готничекъ для чѣмныхъ дѣтей 8 ар. Малыи записки, 8 кр. Забавны дѣтей, 8 кр. Монажорія, 8 кр. Влазна желаній, 10 кр. Читанка для молодежи 10 кр. Читанка П. 10 кр.

кожъ. Дѣтлого подѣлюе цѣны гденотрыхъ нашѣтъ товарѣбъ; и такъ: 100 фунтовъ найлѣтшомъ балон мучи 2 доллары 50 центѣбъ (долларъ — 2 ар. 10 кр. и дѣтлого на 100 центѣбъ; центъ — 2 ар.) 1 фунтъ доброй казы 18 центѣбъ; 3 суделка циморія 10 ц.; 3 кварты есолатъ 25 ц.; 3 кварты гороху 25 ц.; 1 фунтъ шапки 8 ц.; 1 фунтъ сыра 14 ц.; 1 фунтъ крутъ 8 ц.; 3 фунты рыжу 25 ц.; 3 фунты елѣнокъ 25 ц.; 2 фунты лентъ 25 ц.; 2 фунты шонаншон камѣ 25 ц. — Прайдѣтъ и персоналытѣа! Соля товаръ не сподобася прѣймѣмо наладѣ. — Такожъ маємо що дѣны вышкоу цѣно, найлѣтше въ мѣстѣ D. G. Yungling & Son. — На оповѣщенію подписанъ куцѣ: Антоны и Стеванъ.

Именемъ. Миявостерство правосудія именувало нотаріаи слѣдующихъ кандидатѣбъ нотаріальныхъ: Францишка Грунцконого для Дѣлѣтныа; Дѣна Гольдера для Лосатина; д-ра Аврама Вазенберга для Ялона-Забѣл; Евгениа Амброа для Обертыва; Константина Выдавского для Будзалова; Станислава Дугошевского для Солотвиня; Ванкентія Чеховича для Воваклова; Володими. Мало. Левичого для Вашичича; Йосефа Канку для Намирова; Йосефа Фабіаньскаго для Моостѣвъ вел.; Францишка Штендла для Фриштана; Антоны Гротового для Малова и Казимира Гойского для Тухова.

Дипломъ на магистрѣбъ еармаціи одержала въ львовѣмъ университетѣ еармацевты Русины: Ежилий Голантскій и Александръ Хоминьскій (съ отъзначеніемъ).

Матура въ Чернивоцкѣ. Въ чернивоцкѣй гимназіи выдержали лѣтшѣ зрѣлости слѣдующіе абитуриенты Русины: Иванъ Мичаѣтъ, Василь Шмигельскій, (съ отъзначеніемъ), Володимиръ Тарнавскій, Антоны Завадовскій, Николай Осадѣч. Тря Русины репробованъ на 2 мѣсяцѣ.

Въ Львовѣ открыто дня 16 с. м. стацію телеграфичну сполученю съ почтовымъ урядомъ, а съ обмеженою денною службоу.

Проф. В. Антоновичъ ѣздывъ недавно на археологичный студія въ добра и. Мазаракого въ полтавской губерніи, а теперъ выѣхавъ на такій же ошій студія до Владимира Волынського.

Поминаніе богоуложенья за упокой души б. п. Моеота Мацѣевского, емеритовалого протоиереума Чина св. Василиа Великого, отпраздено д. 16 с. м. въ Успенскѣй церкви стараніемъ редакціи „Слова“. Литургію и панахиду отслуживъ о. Райтеровскій.

Померъ: Кс. Кароль Мосовичъ, парохъ-и-еулатъ лат. аев. капитулы у Львові, въ 71 р. житя. — Леонардъ гр. Пянянскій, дѣдѣчъ въ Грималовѣ.

Холера въ Триестѣ. Дня 19. с. м. заслабѣло тамъ на холеру 6 особѣ, а зъ тыхъ одна померла.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

На конкурсъ розписана ухвамоу зъ дня 14 лянца до ч. 4468 капеланія. Межирѣче дек. роздѣльного наданя приватного. Речиноцъ до 9 верося 1886.

Завѣдѣтелемъ мѣщевымъ парохіи св. Параскевіи у Львові поставленый о. Онуферъ Лепкій, а оотрудничкомъ при той же парохіи поставленый о. Іоанъ Филиповскій.

Завѣдѣтелствомъ одержали: о. Евгений Лаховичъ въ Череваній дек. ширацого и о. Володимиръ Проскуриновичъ въ Воли голгоборскій, дек. уйвоского.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Въ сотрудничство введенъ: о. Антоны Ковальскій, новопоставленый прѣосвятеръ при парохіи въ Куликѣвѣ; о. Іоанъ Радецкий, новопост. прѣосвятеръ при парохіи Ремѣнѣвъ, дек. куликѣвского.

Удѣльнене отъ понуты конкурсового одержавъ о. Михаанъ Кокуровичъ, парохъ въ Вѣгалахъ, дек. влобѣчовского.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Веч. А. В. въ Гийницкѣхъ. Заплачено до коңца 1886 р.

НАДОСЛАНЕ.

Звертаемо увагу на оголошенію Л. Чиньского въ Ярославѣ о его знаменитѣмъ „Медѣвнику гигиеничномъ“, пѣвничѣ средствъ уоуважѣмъ всякы хорѣбы и недуги органъ травленя. Выробѣ сей маємо кождому найвоисѣтливѣше поручити и треба бажати, щобы находилася въ кождѣмъ домѣ.

Ц. к. уприв. галиц. анціоній БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ продае по курсѣ дневномъ 5% Листы Гипотечный 1678 26-? якъ такожъ 5% Преміованій листы Гипотечный Поручена зъ провинціи выконуе отворотноу почтоу безъ провизіи.